

Κινδυνωδέστατον εξωραϊστικὸν μέσον. Ἐν Ἀμερικῇ, καὶ πρὸ πάντων ἐν Νέα Ὑόρκῃ, ἡ ὀλεθρία συνήθεια τῆς χρήσεως τοῦ ἀρσενικοῦ (δηλητηρίου) ὡς εξωραϊστικοῦ μέσου παρὰ ταῖς κυρίας λαμβάνει τοσαύτας διαστάσεις, ὥστε οἱ ἱατροὶ ἀναγκάζονται καθ' ἑκάστην νὰ ἀντεπεξέρχωνται διὰ τοῦ τύπου κατὰ τῆς ὀλεθρίας ταύτης καταχρήσεως. Παντὸς εἶδους σκευασίαι τοῦ δηλητηρίου τούτου πωλοῦνται ἐν Ἀμερικῇ δημοσίᾳ ἀναγελλόμεναι, ὡς ἐξωραϊζούσαι καὶ λεπτύνουσαι τὴν χροιάν τοῦ προσώπου, τὸ ὅποιον διὰ τῆς καταχρήσεως ταύτης γίνεται κατὰλευκον καὶ σχεδὸν διαφανὲς τρυφερὸν. Ἀλλ' ἡ κατάχρησις αὕτη τοῦ ἀρσενικοῦ ἐπιφέρει μετὰ τῆς αὐτῆς ἀσφαλείας καὶ τὸν ὀδυνηρότατον, εἰ καὶ βραδύνει πῶς θάνατον. Ἡ λευκότης καὶ διαφάνεια τῆς ἐπιδερμίδος προέρχεται ἐκ τῆς ἀπονεκρώσεως τῶν λεπτοτάτων αἱματοφόρων ἀγγείων. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε ἡ μόνη σωματικὴ βλάβη τοῦ φθοροποιοῦ τούτου καὶ ἀνόητου συρμοῦ. Τὸ ἀρσενικὸν ἐπιφέρει συγχρόνως καὶ φοβεράν καταστροφὴν τῶν νεφρῶν, τοῦ ἥπατος καὶ πρὸ πάντων τῶν νεφρῶν, τέλος δὲ ὀδυνηρότατον θάνατον.

Πῶς ἐγγράφοντο πρὸ 150 ἐτῶν ἐπιστημονικὰ συγγράμματα ἐν Γερμανίᾳ. Ἐν ἔτει 1737 ὁ Ἰωάννης Ἰάκωβος Woyts, ὅστις ἦτο «Διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς καὶ τακτικὸς καθηγητὴς ἐν τῇ βασιλικῇ πρῶσσι καὶ πανεπιστημίᾳ τῆς Καϊνιγς-βέργης», ἐξέδωκεν ἐν «Γαζοφυλάκιον ἱατρικο-φυσικόν. ἦτοι Θησαυρὸν ἱατρικῶν καὶ φυσικῶν πραγμάτων», περιέχον κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν τὰς ἐρμηνείας καὶ ἐξηγήσεις ὅλων τῶν ἱατρικῶν ὄρων καὶ ὀνομάτων. Ἐν τῇ ἱατρικῇ τούτῃ λεξιλογίᾳ εὑρίσκομεν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν ἐξῆς ἐρμηνείαν τῆς λέξεως «Medicus», ἣν ὡς παράδειγμα παρέχομεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν ἐν πιστῇ μεταφράσει· «Medicus, ἱατρός, ὅστις ἐννοεῖ τὴν ἱατρικὴν, ὅστις ἐκτέταξε ὅλα τὰ μέρη καὶ ὅλα τὰ κομμάτια τῆς ἱατρικῆς, καὶ ὁ ὁποῖος προσφέρει ὡς ὑπέρτης τὴν χεῖρα εἰς τὴν φύσιν. Αἱ κυριώτεραι ἀρεταὶ καὶ τὰ κυριώτερα προσόντα τοῦ ἱατροῦ πρέπει νὰ εἶναι τὰ ἐξῆς: 1) ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ, 2) ἀληθὴς καὶ ἐμβριθὴς παιδείσις, 3) εὐκίνησις ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν ἀσθενῶν, 4) ἐπιμέλεια, 5) χαρὰ καὶ εὐπροσηγορία, 6) ὑπομονή, 7) θαρραλεότης, πρὸ πάντων εἰς κολλητικὰς νόσους καὶ 8) νοῦς. Ἐάν τις, κρατῶν τὸν φανὸν τοῦ Διογένηος ἐν πληρεῖ μεσημβρίᾳ, περιοδεύῃ τὰς κυριώτερας πόλεις, καὶ πρὸ πάντων τὴν προσφιλεῖν καὶ Καϊνιγςβέργην, θὰ εὕρῃ τοιοῦτους μὲν ἱατροὺς ὀλιγίστους, τοῦναντίον δὲ ἄπειρον πλῆθος ἱατρῶν, εἰς τοὺς ὁποίους οὐδὲ ἐν καὶ μόνον ἐκ τῶν ἀνατέρω προσόντων εὑρίσκεται, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον ὅλα ὁμοῦ, καὶ ὅμως οἱ ἱατροὶ οὗτοι μυιγοχάφτηδες ἀπαυτοῖσι νὰ προσαγορευθῶνται «Κύριε Δόκτωρ». Ἀλλὰ ποῦ ἐπρωβιάσθησαν τὰ ζῶα ταῦτα; Εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν γαιδάρων καὶ τῶν γουρουνιῶν, ἐπὶ τῆς κοσμητείας τῆς θεᾶς Βλακίας καὶ Ἀμαθείας. Ἀπ' ἐναντίας, ὅχι μόνον δὲν ἔχουσι τὰς ἀνω μνημονευθείσας ἀρετάς, ἀλλ' εἶναι γεμάτοι ἀπὸ τὰ νύχια ἕως τὴν κορυφὴν τοῦ κεφαλίου τοὺς μὲ τὰ ἐξῆς ἐλαττώματα, τὰ ὅποια πρέπει ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον νὰ ἀποφεύγῃ ὁ ἀληθὴς ἱατρός: 1) μὲ τὴν φιλαργυρίαν 2) μὲ τὴν φλυαρίαν καὶ μωρολογίαν 3) μὲ τὴν διαφθοράν καὶ ἀκολασίαν 4) μὲ τὴν φιλοποσίαν καὶ τὴν πρὸς τὰς συνανατροφὰς ἀγάπην 5) μὲ τὴν αὐθάδειαν καὶ προπέτειαν καὶ τέλος 6) μὲ τὴν μοχθηρίαν καὶ τὴν ἀπάτην.»

Ἡ τεχνουργία τῶν ὀδοντογλυφίδων ἐν Καναδῇ. Ἀν κατ' ἀρχὰς φαίνεται ἡμῖν παράδοξον, ὅτι ὑπάρχει ὀλόκληρον ἐργοστάσιον, ἐκ τῶν μεγαλειτέρων, ἀριθμοῦν πολλὰς ἑκατοντάδας ἐργατῶν, καὶ κατασκευάζον μόνον καὶ μόνον ὀδοντογλυφίδας (ξεδοντιστήρια), ἀλλ' ὁ θαυμασμός ἡμῶν κορυφῶνται ὅταν ἀκοῦσῃμεν τὴν καταπληκτικῶς μεγάλην ποσότητα, ἐν ἣ κατασκευάζονται τὰ ἀσήμαντα ταῦτα καὶ μόνον πρὸς στιγμιαίαν χρῆσιν προωρισμένα ἐργαλεῖα, τὰ ὅποια ἕκαστος δύναται ἐκ τοῦ προχείρου καὶ μετὰ μεγάλης εὐκολίας νὰ πορίσῃ. Τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο τῶν ξυλίνων ὀδοντογλυφίδων

εὑρίσκεται ἐν τῇ πόλει Scheerbrooke ἐν Καναδῇ καὶ ἀνήκει εἰς τὸν M. Hutchinson. Οἱ μετοχάριοι (Farmer) τῶν περιχώρων πωλοῦσιν εἰς τὸν ἐργοστασίον ἄκατεργάστους κορμούς δένδρων ἀντὶ 13 ἕως 17 σελινίων ἀνὰ 3 κυβικὰ μέτρα. Οἱ κορμοὶ οὗτοι, ἀφ' οὗ ἀφαιρεθῇ ὁ φλοιὸς τῶν, λειαινόνται, τρυνεύονται καὶ στρογγυλαίνονται δι' ἐπὶ τούτῳ μηχανῶν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ, εἴτα δὲ δι' ἰδιαίτερον τινὸς ἐργαλείου κόπτονται εἰς στενὰς λαρίδας, τῶν ὁποίων τὸ πλάτος ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ μήκος τῶν ὀδοντογλυφίδων. Αἱ λαρίδες αὗται κόπτονται δι' ἄλλης τινὸς μηχανῆς, ἐχούσης 3,0 κοπτερωτάτας μαχαίρας, μετὰ τοσαύτης ταχύτητος, ὥστε ἐν ἐνὶ μόνῳ πρωτολέπτῳ ἐτοιμάζονται 60000 ὀδοντογλυφίδων. Τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο λοιπὸν δύναται κατ' ἑκάστην ὥραν νὰ κατασκευάζῃ ἑκατομῦρια τῶν ἀσημάτων τούτων ξυλαρίων, ἅτινα μετὰ τὴν πρώτην αὐτῶν χρῆσιν ἀπορρίπτονται ὡς ἐντελὲς ἄχρηστον. Ἀφ' οὗ αἱ ὀδοντογλυφίδες ξηρανθῶσιν, ἐντίθενται ἀνὰ 2000 ἐντὸς μικρῶν κιβωτίων ἐκ χονδροῦ καὶ στερεοῦ χάρτου ὑπὸ ἰδιαίτερων ἐργατῶν. Τὰ χάρτινα ταῦτα κιβώτια κατασκευάζονται, ὅς καδ' ἕκαστον πρωτολέπτον, ὑπὸ ἰδιαίτερας τινὸς μηχανῆς. Ἡ καταπληκτικὴ ταχύτης καὶ ἡ ἐκτάκτως μεγάλη ποσότης, ἐν ἣ κατασκευάζονται αἱ ὀδοντογλυφίδες, καθιστᾷ δυνατόν καὶ τὴν μυθώδη εὐθηνίαν τῶν ἐν κιβώτιον, περιέχον 2000 ὀδοντογλυφίδας, πωλεῖται ἀντὶ 25 λεπτῶν.

Τεσσαράκοντα ἡμέρας νήσις. Ὁ Σεβερίνος Goubart, ἱεροκήρυξ ἐκ Γενεύης, διηγεῖται ὅτι ὁ Ὀλλανδὸς Ἑρρίκος φάν Χάσελτ ἐν ἔτει 1577 ἐμεινεν ἐντελὲς νήσις ἐπὶ ὀλόκληρον τεσσαράκοντῃμερον. Πρὸς τοῦτο παρεκινήθη ἐκ τοῦ ἰσχυρισμοῦ ἱερῶς τινός, ὅτι ὁ Θεὸς τὰρα δὲν διατηρεῖ κανένα ζωντανὸν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀνευ τροφῆς καὶ ἀνευ ποτοῦ. Ὁ Χάσελτ ἐγεύετο κατὰ τὰς πρώτας τρεῖς ἡμέρας ζύδου καὶ ἄρτου εἴτα δὲ ἀπέσχε πάσης τροφῆς. Μετὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἐντελεῖ νηστείαν ἤρχισε νὰ πίνῃ ὀλίγον γάλα μέχρις οὗ ἀνέλαβε τὰς δυνάμεις. Ὁ τοπάρχης, μαθὼν τοῦτο καὶ μὴ πιστεύσας, προσεκάλεσε τὸν Χάσελτ καὶ τὸν ὑπεχρέωσε νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ πείραμα. Ὁ Χάσελτ τὸ ἐπανέλαβε μετὰ μειζονος ἔτι καρτερίας. Ὁ λαὸς ἤρχισεν ἤδη νὰ πιστεύῃ ὅτι ἦτο ἅγιος, ἀλλ' ἡ καθολικὴ ἐκκλησία τοσοῦτον ἐξωργισθὲν ἐπὶ τῇ φήμῃ ταύτῃ, ὥστε τῇ διαταγῇ αὐτῆς ἀμέσως συνελήφθη ὁ Χάσελτ καὶ ἐκὰθ δημοσίᾳ ὡς αἱρετικὸς ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Βρυξελλῶν.

Χάρτινον ξενοδοχεῖον. Ὁλόκληρον φορητὸν ξενοδοχεῖον κατεσκευασμένον ἐκ χάρτου ἐξετέθη ἐσχάτως ἐν τῇ λιμένι τοῦ Ἀμβούργου. Οἱ τοῖχοι τοῦ ξενοδοχείου τούτου συνίστανται ἐκ διπλοῦ, πυκνοτάτου στρώματος χάρτου, ἡσφαλισμένου ἔσωθεν μὲν κατὰ τοῦ πυρὸς ἔξωθεν δὲ κατὰ τῆς ὑγρασίας. Τὸ χάρτινον τοῦτο οἰκοδόμημα εἶναι ὅπως κατεσκευασμένον ὥστε δύναται εὐκόλως νὰ ἀποσυντεθῇ εἰς τὰ ἀπαρτίζοντα αὐτὸ μέρη (τοίχους, στέγην κτλ.), νὰ μετακομισθῇ εἰς ἕτερον μέρος καὶ πάλιν νὰ συναρμολογηθῇ εἰς ἓν ὅλον. Τὸ κυρίως ἐστιατόριον ἔχει μήκος 30 μέτρων καὶ πλάτος 6 μέτρων, 22 παράθυρα, 4 φεγγίτας, χωρεῖ 150 ἀνθρώπους καὶ θερμαίνεται διὰ δύο θερμαστῶν. Ἐν ἄλλο διαμέρισμά τοῦ ξενοδοχείου ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ μαγειρείου, τῶν ἀποθηκῶν, καὶ οἰκητηρίων. Τὸ ὅλον οἰκοδόμημα ἐστοίχισεν 25000 μάρκων.

Σιδηρὰ ἐπισκεπτήρια. Τὸ νεώτατον φαινόμενον ἐν τῇ βιομηχανίᾳ εἶνε τὰ σιδηρὰ ἐπισκεπτήρια, τοῦτ' ἐστὶν ἐπισκεπτήρια, τὰ ὅποια κατασκευάζονται οὐχὶ πλέον ἐκ χονδροῦ χάρτου ἀλλ' ἐκ λεπτοτάτου σιδηροῦ ἐλάσματος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐντυπῶνται τὸ ὄνομα δι' ἀργυρῶν γραμμῶν, εὐκρινέστατα διακρινόμενα ἀπὸ τοῦ μέλανος σιδηροῦ ἐδάφους. Ὁ σιδηρὸς τοῦ ὁποίου γίνεται χρῆσις πρὸς κατασκευὴν ἐπισκεπτηρίων, εἶναι τοσοῦτον λεπτὸς ἐληλασμένος, ὥστε τεσσαράκοντα ἐπισκεπτήρια μόλις ἔχουσι τὸ πάχος ἐνὸς χιλιοστομέτρου.